

CHÙM THƠ 296
CN 32 TN C
06-11-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca (Lc 20, 27-38)

Có mấy người thuộc nhóm Xadôc đến gặp Đức Giêsu. Nhóm này chủ trương không có sự sống lại. Mấy người ấy hỏi Đức Giêsu: "Thưa Thầy, ông Môsê có viết cho chúng ta điều luật này: Nếu anh hay em của người nào chết đi, đã có vợ mà không có con, thì người ấy phải lấy nàng, để sinh con nối dòng cho anh hay em mình. Vậy nhà kia có bảy anh em trai. Người anh cả lấy vợ, nhưng chưa có con thì đã chết. Người thứ hai, rồi người thứ ba đã lấy người vợ goá ấy. Cứ như vậy, bảy anh em đều chết đi mà không để lại đứa con nào. Cuối cùng, người đàn bà ấy cũng chết. Vậy trong ngày sống lại, người đàn bà ấy sẽ là vợ ai, vì cả bảy đều đã lấy nàng làm vợ? "

Đức Giêsu đáp: "Con cái đời này cưới vợ lấy chồng, chứ những ai được xét là đáng hưởng phúc đời sau và sống lại từ cõi chết, thì không cưới vợ cũng chẳng lấy chồng. Quả thật, họ không thể chết nữa, vì được ngang hàng với các thiên thần. Họ là con cái Thiên Chúa, vì là con cái sự sống lại. Còn về vấn đề kẻ chết trỗi dậy, thì chính ông Môsê cũng đã cho thấy trong đoạn văn nói về bụi gai, khi ông gọi Đức Chúa là Thiên Chúa của tổ phụ Abraham, Thiên Chúa của tổ phụ Isaac, và Thiên Chúa của tổ phụ Giacop. Mà Người không phải là Thiên Chúa của kẻ chết, nhưng là Thiên Chúa của kẻ sống, vì đối với Người, tất cả đều đang sống."

Đó là lời Chúa.

M. SAO KHUÊ

EM KHÔNG CHẾT ĐÂU

*“Em không chết đâu các chị ơi. Em sắp đi vào nơi hằng sống”
(Têrêsa Hài Đồng Giêsu)*

*“Em không chết đâu các chị ơi
Em sắp đi vào nơi hằng sống”
Nơi em đã từng mong, từng ngóng
Cho thỏa lòng yêu, thỏa nhớ nhưng*

*Em sẽ gặp Người Yêu, Đấng Vô Cùng
Người vẫn khát cuộc trùng phùng hạnh ngộ
Em sẽ hiểu món quà yêu: đau khổ
Là hồng ân Cứu Độ cuộc đời em*

*Thân xác em từ hạt bụi không tên
Nhận hồng phúc đặng linh hồn sáng láng
Nhờ ánh hào quang thánh tình chiếu rọi
Hạt bụi phàm nên óng ánh hiển vinh*

*Em không chết đâu, em sẽ biến hình
Thành thiêng thánh cõi trường sinh vĩnh cửu
Thân xác em có tan thành tro bụi
Để phục sinh con người mới trình nguyên*

*Em không chết đâu, em rất bình yên
Về với Đấng Tình Quân là Thiên Chúa*

M. Sao Khuê, 03-11-2016

NÓI VỚI XÁC THÂN TÔI

da thịt oi, người còn thơm mấy nữa
nụ hôn nào chưa bura mưa cơn mê
ai diêm dúa hay ai quá vụng về
chiều rụng xuống bồn bệ không hay biết

chuyện tục phạm dẫu luôn là cay nghiệt
mà trăm người trăm tiếc chẳng hề buông
còn ước mơ có một cõi thiên đường
không thiếu vắng chuyện đời thường dương thế

từ thôi nhé hơi hồng nhan diễm lệ
một thoáng đời dâu bể, đủ tàn phai
cả không gian cùng điện ngọc, lầu đài
cũng sụp đổ ngay trong ngày khuất núi

đóa phù dung ả mình chờ hóa bụi
còn linh hồn nghe tiếng gọi thần linh
có yêu thương về với cõi ân tình
là Thiên Chúa Đáng Thường Sinh từ ái?

ngày tận thế, xác loài người sống lại
rất tinh tuyền như thần thánh linh thiêng
sẽ không còn lễ kín hay niềm riêng
nhân loại mới chung bình yên, hạnh phúc...

M. Sao Khuê, 04-11-2016

HƯƠNG NAM

DÂNG MẸ MỘT LINH HỒN

Xin tiễn đưa một người bạn xa xôi
Về vĩnh cửu sau một thời rong ruổi
Bụi hồng trần mờ phai dần theo tuổi
Mấy khát khao cũng gửi lại cho đời

Tiếng gọi nào huyền bí quá tinh khôi
Mà âm thanh thâm trầm muôn nhiệm lạ
Chỉ một người nghe, một người đáp trả
Bao người thân rơi lá chả giọt sầu

Kỷ niệm đời một điều thuốc chia nhau
Tách cà phê xoay vần ngày khốn khó
Nửa lời thề tình nhân còn bỏ ngõ
Mấy mươi năm một chút ngó muôn màng

Chẳng dám trách ai, ai phụ, ai phàng
Đành nín lặng những mùa sang vàng vọt
Giữa trần gian còn bao điều đắng đót
Tiếng gọi nào dịu ngọt gọi ra đi

Tiền đưa người không hát khúc biệt ly
Xin ngâm kính lời thâm thì thừa Mẹ
Tháng hoa về con dâng cho Mẹ nhé
Một linh hồn lìa trần thế hôm nay

Xin Mẹ đoái thương, nguyện giúp cầu thay
Cho anh ấy sớm qua ngày thanh luyện
Anh vui cùng Đấng Phục Sinh vinh hiển
Chờ mọi người nơi hò hẹn muôn thu...

Hương Nam, 06-5-2014

ĐỜI CON, HẠT BỤI

Đời con hạt bụi mong manh
Chúa thương tác tạo cho thành hình dung
Vào đời, một cõi lao lung
Giang hồ phiêu bạt khắp cùng thế gian

Đời con hạt bụi ngỡ ngàng
Bay trong nắng gió vô vàn xinh tươi
Cũng có tuổi, cũng có thời
Có hồi héo úa có hồi mướt xanh

Đời con hạt bụi long lanh
Ánh hồng cứu chuộc thiên thanh rỡ ràng
Bay trong Trời Mới bình an
Đậu trong Đất Mới thư nhàn nghỉ yên

Đời con hạt bụi trinh nguyên
Không hề tan tác trong miền nhân sinh
Nhờ ơn Chúa đã đoái tình
Cho con hạt bụi phục sinh với Người

Chỉ trong Thiên Chúa mà thôi
Đời con hạt bụi tuyệt vời thiên thu

Hương Nam

GÃ TUẦN PHIÊN

THƯ NGƯỜI Ở XA

Chờ nhau có được đâu em
Tiếng ai khuya khoắt bên thềm gọi anh
Khẽ khàng, mồn mọt, đích danh
Nghe chừng quen lắm, âm thanh dịu dàng

Bảo anh xếp lại hành trang
Không cần từ giã, sẵn sàng ra đi
Nàng áo trắng, đẹp mê ly
Dẫn anh đến cửa uy nghi lạ lùng

Tối một trường, sáng một vùng
Dưới trường có tiếng hải hùng rên la
Trên kia nhã nhạc an hòa
Còn anh đứng giữa sơn hà chơi vơi

Núi xưa máu lệ tuôn rơi
Giờ thành cung điện đón người đóng đình
Sông xưa mê tục, muội tình
Nay là biển lửa ngục hình muôn thu

Anh mong thăm phán Giê-su
Xử anh theo lượng nhân từ, khoan dung
Cho anh đứng giữa đôi đường
Chờ em dâng lễ bồi thường tội anh

Gã Tuần Phiên, 02-11-2016

THƯ GỬI CHỊ CHẾT

Chị cứ mãi hét lên lời kinh khiếp
Chẳng ở nơi này, thì cũng ở nơi kia,
Không có phút nào chị làm thinh nín tiếng
Chị khoái mỗi giây đều có chuyện chia lìa

Chị muốn nhân gian luôn nhớ rằng có chị
Nhưng thà là không có chị chị ơi
Để cuộc sống này dài ra dăm thế kỷ
Để giọt lệ sầu không có lý tuôn rơi

Sao chị không ngủ một giấc dài muôn thuở
Mà bắt thiên hạ này ngủ mãi tới nghìn thu
Triệu triệu năm rồi, chị không chớp mắt tí
Cứ trốn trong góc tối âm u

Chị làm cho người người luôn hoảng sợ
Có một ngày mai trong lòng mộ nát tan
Nghe không nổi tiếng côn trùng í ới
Huống chi là thấy được ánh thiên nhan

Làm rồi nhé, chị ơi, làm rồi nhé
Bởi Lòng Xót Thương bẻ khóa chị rồi
Nắm mồ xưa đã nổ ra tung tóe
Tro bụi nào rục lóe ánh tinh khôi

Người đã tin Đấng Phục Sinh vinh hiển
Sẽ không còn kinh khiếp chị nữa đâu
Đấng Phục Sinh đứng chờ trao vương miện
Cho người tin được vĩnh phúc muôn sau...

Gã Tuần Phiên, 2-11-2016

BA CHUÔNG

CON ĐÃ GIẤU MẶT ĐI

Con đã giấu mặt đi
Trong lùm cây xấu hổ
Như lâu đài sụp đổ
Nát đồng tội cuồng si

Con đã giấu mặt đi
Trong bàn tay nhơ ứ
Giữa đêm đời dẫu bề
Còn vọng khúc khinh khi

Con đã giấu mặt đi
Dưới chân đời tăm tối
Nhục kiếp người tội lỗi
Tàn tạ bóng tà huy

Con đã giấu mặt đi
Trong xó đời vô vọng
Không còn buồn nghe ngóng
Lời từ biệt chia ly

Con đã giấu mặt đi
.....

Con đã giấu mặt đi
Ánh sáng nào bỗng sáng?
Bàn tay nào khẽ chạm?
Giọng nói nào từ bi?

Tạ ơn Lòng Thương Xót
Thứ tha tội lỗi con
Tạ ơn tình dịu ngọt
Chẳng để con héo hon....

Ba Chuông, 26-4-2014

HỒ GIANG A

CỨ TƯƠNG MÌNH ĐANG SỐNG

Con đứng, con ngồi
Con đi, con chạy
Con nói cười, đàn ca, múa nhảy
Tung tăng giữa bầu trời thiên thanh
Con cứ tưởng, thế là mình đang sống!

Con se sua hương ngàn sắc lộng
Cả thiên hà không sánh nổi hồng nhan
Có thần dược, có thâm mỹ, có nữ trang
Đẹp nhất hành tinh, thế là con đang sống?

Lòng trí con không còn một khoảng trống
Bởi ắp đầy con khát vọng trường sinh
Cho mê mải, cho ngất ngư mộng tình
Thế là sống, sống cho mình thỏa dạ?

Đùa với gió trăng, vờn mây hội hải
Sợ chẳng kịp giờ tàn tạ với thời gian

...
Đề mà chi, con đã chết vỡ vàng
Bởi hạnh phúc không là lạc hoan trần thế

Tìm sự sống nơi trầm luân dâu bể
Con lầm đường lạc địa chỉ bình yên
Chúa chính là sự sống mãi muôn niên
Chúa của kẻ sống, của kẻ tìm kiếm Chúa

Xin ngó xuống mộng đời con nghiêng ngửa
Biết hôm nay mà chưa biết ngày mai
Bởi xác thân con chẳng đáng lâu dài
Cho Chúa của kẻ sống đoái hoài ngự trị

Chút van lơn, xin nhận đây thành ý
Buông cả trần đời, mặc lấy Chúa trường sinh
Thôi tưởng mình đang sống, thôi liêu mình
Xin chất ngất lòng con ân tình Chúa....

ả giang hồ, 08-11-2013

THƯƠNG THÂN

tháng 11 viếng nghĩa trang
rực rỡ vàng hoa,
nghi ngút hương trầm,
nền âm
bỗng đứng nhìn mấy nấm mộ vô danh
mà nhớ, mà thương,
mà đôi mắt long lanh
rồi mình cũng sẽ tan tành,
ngày giờ chưa biết

giây này,
hay giây nữa sẽ là giây ly biệt
chỉ một thoáng,
tàn vong kiếp con người
em ngậm lời vãn muộn dứt hơi
xót tiễn người đi, xót người ở lại?

rên la quần quai
lúc vượt qua biên ải tử sinh
một mình
đôi diện
ẩn số tình yêu bắt đầu hiển hiện
đôi gian đời tự giải mã thanh thiên
gió nghĩa trang, nghe rất hiền
mà rùng rợn,
cõi riêng nào động đất

thương các linh hồn, người đã khuất
thương cả thân mình,
che mặt thiên nhan
tháng 11, viếng nghĩa trang
đất của kẻ sống
nhờ lòng khoan nhân của Thiên Chúa

ả giang hồ, 06-11-2013

LỜI VAN XIN

đêm ơi, xin đừng dài vô tận
gã tuần phiên không kiên nhẫn đủ đâu
bình minh ơi, xin hãy thức dậy mau
cho chóng tan nỗi đau đời hiu quạnh

cứ tưởng đêm sẽ là đêm chóng vánh
có ngờ đâu ớn lạnh dài hơn đêm
phút kinh hoàng cơn thắt ngực nhói thêm
là phút ngỡ thần tiên đang hiện xuống

ngó lại mình hình như đang mòn ruồng
vẫn khát khao chút nắng muộn, mưa thừa
sắp hết một đời mà muốn vẫn như chưa
kinh hãi quá nghìn thu vừa lên tiếng

đêm hỡi đêm, xin tha, đừng ngấu nghiến
ai trên đời hiểu được chuyện tử sinh
ngày qua đi, là ngăn lại đời mình
rời ngăn mãi, ngăn vô tình, đành đoạn

lời van xin thay cho cơn nổi loạn
gã tuần phiên thương bạn lắm đêm ơi
cùng sẽ chia bao nhịp thở cầm hơi
đêm hiểu thấu mảnh đời giây phút cuối

bình minh còn dậy, còn hành trình rong ruổi
thêm một ngày đời, thêm vạn chuỗi hồng ân
chỉ biết van xin lòng thương xót vô ngần
luôn thấu tỏ điều chi cần hơn cả...

ả giang hồ, 31-12-2013

ĐÊM KHÔNG CÒN CÔ LIÊU

Cả buổi tim không hiểu cơn thất ngực
Tiếng tích tắc chẳng nhận ra nhịp thở nhịp ngừng
Cả cuộc đời không ai thấu cái bỗng dừng
Chuyện đã đến thì cho là chuyện gì đến phải đến

Ai cũng vậy thôi, chẳng tự mình xin cuộc hẹn
Chỉ có tự mình hổ thẹn với thời gian
Một kiếp ruồi rong bao ước vọng dâng tràn
Đành bỏ cuộc, không một tiếng thét gầm ngày sụp đổ

Giây trước giây sau, đủ trở thành thiên cổ
Là bụi, là tro hay chỉ là một mớ hư không
Có đức tin, sao vẫn khiếp run tận đáy lòng
Há lẽ bởi còn tham lam vài phút đời lưu luyến

Đêm của lão tuần phiên nghe đau điếng
Tiếng của lòng mình chẳng hiểu tiếng của xác thân
Trời cao rất xa, đất thấp rất gần
Trời với đất nói gì với nhau ai nghe được

Đừng khiếp sợ, may chẳng là đại phước
Chẳng xôn xao, cứ lặng lẽ mới bình an
Ngày chấm dứt, phút sụp đổ, giây tàn hoang
Tự nhiên nhé, cứ mang tôi đi về nơi tôi không biết

Tất cả mất, nhưng tình yêu bất diệt
Đừng đánh mất tình yêu trước lúc già biệt chính mình
Tình yêu không bóng dáng, tình yêu vô hình
Ngay quả tim mình cũng chẳng hiểu

Không thấy tình yêu, nhưng không ai có thể thiếu
Họa chẳng chết rồi mới hiểu được tình yêu!!!
Đêm không còn cô liêu
Là đêm người tắt thở

ả giang hồ, 04-5-2014

CÓ CẦN KHÓC

Có cần khóc những mùa trăng còn lại
Chiếc gối nào gối chiếc mái được đâu?
Biết có nhau, còn nhau đến muôn sau
Mà thực mộng vẫn lao xao canh cánh?

Trái tim yêu không bao giờ hui quạnh
Em vẫn là rất thánh giữa nhân gian
Có niềm tin, có hạnh phúc vô vàn
Bởi đức ái kim chỉ nam hằng hữu

Em ngủ yên trong vòng tay thiên hựu
Giấc nồng say sớm vĩnh cửu nghìn thu
Bởi trong em không có chút hư phù
Chút ám ảnh đường lãng du mặt vận

Em hát ca với thiên thần kiên nhẫn
Khúc ngợi mừng giữa khôn quần bi thương
Em là thánh nữ, em là thiên hương
Trong cõi tục đam mê đường bất tận

Em hồn nhiên cho xuân đời ngớ ngẩn
Cho lòng người mãi lặn đạn tìm hoa
Bởi trong em đã ước nguyện thật thà
Yêu để sống, chết đi là đương sống

Vẫn còn đó không chỉ là hình bóng
Mà linh hồn của hy vọng trùng lai
Là niềm vui của nhịp khúc khoan thai
Ai cũng sẽ có một ngày hội ngộ

Có cần khóc những mùa trăng quá cố
Hãy thăm thì xin cứu độ người đi
Tạ ơn đời là những cuộc chia ly
Mới thấu hiểu tình diệu kỳ, màu nhiệm

ở giang hồ, 25-7-2013

BIẾT HỎI AI

Biết hỏi ai, còn bao đêm trắng nữa
Mới là xong sự nghiệp lão tuần phiên
Đau rất riêng, cô độc cũng rất riêng
Một kiếp người không gì là chung cả

Mọi thứ chung quanh thấy đều xa lạ
Cả trái tim cũng đầy đọa xác thân
Hơi thở quý yêu như muốn chậm dần
Tên với tuổi mấy lần đòi bỏ trốn

Biết hỏi ai, còn bao đêm khốn đốn
Chỉ một mình giữa khoảng trống trơ vơ
Cả không gian im tiếng, lặng như tờ
Nghe thì thoáng lời thơ tình quán trọ

Biết hỏi ai bởi ai người biết rõ
“Ai chưa qua, ấy chưa phải là người”
Chuyện mất còn ai đáp được mười mười
Còn hay mất hay về đâu, đâu đó

Chiều chim én liệng dao cau trước ngõ
Đêm năm canh con cú vọ hát ru
Lời ngập ngừng như tiếng nấc nghìn thu
Lão tuần phiên gặt gù mong trời sáng

Biết hỏi ai, khi đêm dài vô hạn
Lão tuần phiên làm bạn với thình không
Chẳng biết hỏi ai! Thôi hãy hỏi tấm lòng
Lòng Tin Tưởng?
Lòng Cây Trồng?
Lòng Kính Mến?

ở giang hồ, 06-01-2014